

Blues opuštěného vlaku

Žalman

1. Když je doba deštů, stojím za oknem,
světlo smutně bliká v pokoji,
chci dát sbohem městu na chvíličku jen,
dlouhá zima za nic nestojí.
Zahoukání vlaku, kterej projíždí,
zanechá jen slzy na duši,
v kostkovaným saku podobám se draku,
co si hlavu v kleci rozbuší.

R: Na železný koleje už padá stříbro hvězd
a tma jako v ranci nebyla tvůj ideál,
zas projet stovky štací a vidět spousty měst
a jednou za rok zastavit se tam, kde sis to přál.

2. Tak si představuju dnes jako včera
malý opuštěný nádraží,
sem-tam přešlapuju, sem-tam zvečera,
v ruce lístek a mráz v podpaží.
Zahoukání vlaku, kterej projíždí,
zanechá jen slzy na duši,
že někdy zklamání je jak umírání,
to se přeci říkat nesluší.

R: